

„ÎNTÂMPARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

CAPITOLUL 4 | DUMNEZEU NU SE LASĂ BATJOCORIT ! COASA RIDICATĂ

În 1903, în timpul mării secete, țăranul N. din E, în Odenwald, era cu carul și stătea cu coasa în mână, pe fâneața lui foarte izolată.

Venise să cosească un car de fân. Dar, ca în zilele rele ale lui Ahab, chiar dacă nu pe o perioadă așa de lungă, cerul fusese închis și a reținut ploaia, iar pământul a oprit roua.

În timp ce țăranul privea pășunea pârlită, uscată, s-a mâniat iar pe Cel Preaînalt, a ridicat coasa amenințător spre cer și a hulit pe Dumnezeu și soarele Său.

Apoi a așezat coasa în carul gol și a pornit spre casă fără fân.

După un timp, îndelung răbdătorul Dumnezeu a dat ploaie și din pământ a lăstărit repede iarbă proaspătă. Și țăranul a venit și el, din nou cu carul și cu coasa pe pășune și iată că de data aceasta ea avea altă înfățișare. S-a rușinat inima lui pentru hula de atunci ? S-a plecat el sincer și adânc pentru fapta aceea și I-a mulțumit el lui Dumnezeu pentru îndelunga Lui răbdare și pentru binecuvântarea Lui ?

Ah, ne temem că n-a făcut-o. A

scos coasa pentru a cosi iarba aceea frumoasă. Dar ce s-a întâmplat ? A căzut mort, lovit de o altă coasă, nevăzută și mai ascuțită. Un stop cardiac a pus capăt vieții sale. –

TESTAMENTUL ARUNCAT

Nu de mult, un caporal din infanteria italiană „Bersaglieri” – care îi plăceau așa de mult împăratului german Wilhelm al II-lea – trecea în Roma prin curtea spitalului militar, când l-a lovit în umăr un obiect tare, venit dintr-o fereastră deschisă.

Favero, așa îl chema pe caporal, credea că o piatră l-a lovit, dar era o cărtică neagră și anume, un Nou Testament, pe care una din „surorile miloase” din spital l-a tras de sub perna unui soldat foarte bolnav și într-o mânie „sfântă” împotriva cărții eretice, a azvârlit-o pe geam. –

Favero a ridicat cartea, a luat-o cu el, a citit-o și inima lui a fost adânc mișcată de conținutul ei.

Pe copertă erau trecute ora și locul unde Capellini, un evanghelist devotat ținea ore biblice. Caporalul trezit, setos de mântuire, s-a dus acolo și a găsit pacea cu Dumnezeu ... [Cont. în numărul următor. Preluare din cartea : „Întâmpare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA

9 – 12

18 – 20

JOI

18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane.
- Mică enciclopedie onomastică
- Dicționar de cuvinte, expresii
- Lumini peste veacuri. Hudson Taylor
- Coasa ridicată
- Testamentul aruncat

„Iată că nu dormitează, nici nu doarme Cel ce păzește pe Israel. Domnul este păzitorul tău, Domnul este umbra ta pe mâna ta cea dreaptă. De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna noaptea”.

[PSALMUL 121 : 4 – 6]

Editorial. **Babilon (I)**

„Și Babilonul, gloria împăraților, fala mândriei caldeenilor, va fi ca atunci când a nimicit Dumnezeu Sodoma și Gomora”. (Isaia 13 : 19)

Geneza Babilonului datează dintr-o vechime aproape nemăsurată. Inscripții străvechi spun că acolo ar fi stăpânit încă înainte de potop zece împărați puternici.

Mai târziu, Semiramis, puternica împărăteasă a Asiriei, ar fi convocat două milioane de oameni din toate părțile împărăției sale, pentru a construi cetatea după planurile ei. Cunoștințe sigure despre cetatea Babilon există abia din timpul lui Nabucadnețar (a domnit din 604 până în 561 înainte de nașterea Domnului).

Herodot, cel mai vechi istoric al grecilor, a trăit 450 de ani înainte de nașterea Domnului. El a fost personal în Babilon și a descris cetatea.

Ea era situată pe ambele părți ale Eufratului, cu o formă pătrată, cu un perimetru de 91 de kilometri ; era înconjurată de două ziduri, din care cel exterior era înalt de 50 de metri și lat de 30 de metri, străbătut de o sută de porți de fier.

Acest zid era însoțit pe ambele părți de câte un șanț adânc. Ambele părți ale cetății erau traversate de străzi late, drepte, în unghi drept și legate printr-un pod puternic, construit din uriașe blocuri dreptunghiulare de piatră, care era și el acoperit.

Turnul din Babel, pe care odinioară, după potop, oamenii începuseră să-l construiască până le-a încurcat Dumnezeu limbile, îi era cunoscut lui Nabucadnețar.

El a construit pe temeliiile acestei construcții uriașe ajunsă în ruină, un turn puternic de opt etaje, ale cărui ruine mai există și astăzi.

În partea de nord era situată cetatea împărătească, înconjurată de trei ziduri, o cetate de palate și reședințe guvernamentale, în același timp punctul cel mai solid al acestei fortărețe.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Fluviul Eufrat, lat de peste 100 de metri, pătrundea prin zidul cetății în colțul de nord-vest și-l părăsea în colțul de sudest.

Babilonienii puteau să meargă prin cetate pe malul lui, mai bine de patru mile germane.

În colțul nordic al cetății împărătești era străvechiul sanctuar național, așa-numitul mormânt al lui Belu, o piramidă, care întrece în mărime cu mult piramidele egiptene.

Lui Nebucadnețar nu i-a ajuns acest sanctuar vechi ca monument național ; de aceea a ridicat în sudul cetății, în mijlocul câmpiei Dura, o statuie uriașă din aur, înaltă de 60 de coți și a inaugurat-o cu o sărbătoare extraordinară, a cărei descriere este păstrată în capitolul 3 din cartea proorocului Daniel.

Câmpia Dura mai poartă și astăzi acest nume ; din statuia de aur astăzi n-a mai rămas decât postamentul de piatră. Arabii aceluia ținut o numesc Mukhatatt.

Cercetătorii lingviști au studiat așa de exact scrisul asirienilor și babilonienilor, numit scris cuneiform, încât vechile inscripții se pot descifra.

Au fost găsite mii din acestea, parțial pe plăci de piatră, parțial pe cărămizi arse, datate cu ziua, luna și anul perioadei de domnie a împăraților de atunci.

Cultura Babilonului era foarte înaltă.

Agricultura era favorizată printr-o rețea extraordinară de canale, astfel că ținutul întins dintre Eufrat și Tigru era o grădină înfloritoare, cu orașe și sate fără număr. [Continuarea în numărul următor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE
FĂȚĂRNICIE

- Cel mai înfricoșător e acel lup care se naște în blană de oaie. **BAKHTYAR-NAME**
- Fără interes lingușitorul nu-ți dă binețe.
- Unde s-a mai auzit să dea sfaturi pisica șoarecelui, șacalul găinii și lupul oii.
- Fă bine altora și amintirea ta va rămâne.

Proverbe [Din Cugetări persane, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDI
ONOMASTICĂ I Taisa

- **Taisa** Prenume exclusiv feminin, foarte puțin folosit la noi dar mult mai frecvent în onomastica rusă (poate fi considerat chiar specific rusec), **Taisa** continuă un vechi nume pers. gr. **Thaïs**, atestat cu mult înaintea erei noastre și purtat mai ales de hetaire.

Thaïs este apropiat de gr. **théa** „privire, priveliște” și explicat prin „(care trage cu) privirea” sau „plăcut la vedere” (interpretarea este într-adevăr potrivită pentru calitățile necesare unei hetaire). Numele se păstrează în uz și pătrunde chiar în onomasticonul creștin, dar aria lui de răspândire și circulație este limitată la răsăritul Europei. . [Christian Ionescu, *Mică enciclopedie onomastică*, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE
expresii, citate celebre

- **Pax vobis** (sau : vobiscum) (lat. „Pace vouă !”) – Evanghelia lui Luca (cap. XXIV, versetul 36), unde se povestește că Isus, reîntors la Ierusalim, s-ar fi adresat cu aceste cuvinte (în ebraică) apostolilor săi în prima zi de Paști.

De altfel salutul „Șalom”, care există de mult în limba ebraică și care înseamnă „pace”, e folosit și astăzi în loc de „bună ziua”. [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri
Volumul II [Petru Popovici]
CAPITOLUL 15
HUDSON TAYLOR
Apostolul Chinei Interioare

El spusese Domnului că vrea să se încreadă și să atârne cu totul de El, că nu mai vrea să-și ceară el salariul, ci Domnul să-l determine pe Hardey să-i dea plata.

N-a trecut mult și a fost supus la două teste mari.

Era într-o duminică. După ce și-a terminat lucrarea sa de vestire a Evangheliei, a venit un om care i-a cerut să meargă, să se roage pentru soția sa, căci e pe moarte.

Pe drum, după accentul lui, Hudson și-a dat seama că e irlandez și l-a întrebat de ce nu a trimis după preot.

Omul oftând spuse că a fost să-l cheme, dar preotul a spus că vine dacă îi plătește înainte, iar el fiind sărac, cu soția în gura morții, i-a spus că nu are bani nici să cumpere pâine la copilași, iar preotul, fără bani, n-a vrut să vină.

Ajunși acasă, Hudson fu izbit de starea de mizerie în care se aflau.

Ochii copilașilor erau vârați în cap, din cauza lipsei de alimentație ; bolnava se zbătea în chinuri.

El se apropie de patul ei, îi vorbi puțin, apoi se rugă pentru ea.

Se gândi imediat că ar trebui să-i ajute, dar în buzunar nu avea decât jumătate de coroană, care era pentru masa lui din seara aceea.

Gândul îi spuse că el poate ar găsi acasă ceva să mănânce, dar iarăși ispititorul îi șopti că nu are nimic pentru a doua zi dimineața.

Dacă nu ar fi fost o monedă, ci mărunțiș, putea să dea câțiva bănuți, dar

așa nu poate.

El a căutat să-i mângâie spunându-le că este în cer un Tată care îi poate ajuta, deci să se încreadă în El.

Dar conștiința începu să-l mustre : „Fățarnicule, spui la niște neconvertiți să se încreadă în Dumnezeu, iar tu însuși nu ești gata să te încrezi în El, ci în jumătatea ta de coroană”.

În sufletul său se purtă o luptă teribilă. La sfârșit, omul îi zise : „Pentru Numele lui Dumnezeu, dacă ai putea să ne ajuți cu ceva”.

Imediat lui Hudson i-au venit în minte cuvintele : „*Celui ce-ți cere, dă-i*”.

El își vârî mâna în buzunar, scoase moneda și o puse în mâna omului necăjit, zicând că e puțin, dar e tot ce are el.

Într-o clipă, inima îi fu copleșită de bucurie, iar piedica binecuvântărilor s-a dus pe veci.

Cu acea monedă, viața femeii a fost salvată, iar Hudson mulțumea că viața lui însuși a fost salvată din cătușa dragostei de bani.

Și în loc să meargă acasă ca un înfrânt, păstrând acea jumătate de coroană, s-a întors cântând de bucurie.

[Continuare în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA?
CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]
2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.
3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”